

De bloemaand.

Een oude naam voor de maand mei is de bloemaand en terecht want overal staat van alles te bloeien, in tuinen en plantsoenen en ook buiten in de vrije natuur.

Een bedreiging voor al die bloemenpracht zouden de onverwachte koude periodes kunnen zijn die we nu - voor de beroemde en beruchte ijsheiligen Sint Mamertius, Sint Pancratius, Sint Servatius en Sint Bonifatius op 11, 12, 13 en 14 mei- nog kunnen krijgen. Maar ja, met de huidige opwarming van de aarde, temperaturen van rond de 20 graden in april, zullen die ijsheiligen alleen nog maar een herinnering zijn en zal het in mei wel niet meer gaan vriezen.

Alle komt nu in bloei te staan en ik wilde nu ook eens een keer enige aandacht geven aan een paar alledaagse, heel gewone bloemen.

Ik was met mijn vrouw in het Weerterbos gaan wandelen en opeens vielen ons, zo langs de weg, een groepje paardenbloemen op. Nou zeg, wat kan er nou nog gewoner zijn dan een paardenbloem, zo'n hele gewone, ordinaire gele bloem waar je er in het voorjaar en de zomer vele duizenden van ziet. Op een of andere manier viel dit groepje paardenbloemen ons toch ineens op. Ze stonden langs de kant van de weg zo te stralen, het leken wel zonnetjes.

Naast die paardenbloemen staan nu ook op veel plaatsen pinksterbloemen te bloeien, vooral op wat vochtige plaatsen zoals oevers van beken en sloten.

Al wandelend en genietend van wat er allemaal al te zien en ook te horen was, kwamen

we langs een bijna uitgebloeide wilg. In het vroege voorjaar is vooral de mannelijke wilg als die in bloei staat een fantastisch gezicht.

Dan vind ik het een van de mooiste bomen. Maar ook zo'n bijna uitgebloeid wilgenkatje is een juweeltje.

Wilgen zijn overigens heel belangrijk als voedselbron voor de eerste insecten die rond gaan vliegen.

Over insecten gesproken, daar gaat het niet zo goed mee. Er zouden er nu, met deze al bijna zomerse temperaturen, veel en veel meer rond moeten vliegen. Helaas, dat is niet het geval en dat is heel zorgelijk.

Insecten zijn niet alleen een belangrijke schakel in het geheel van de natuur ze zijn ook onmisbaar voor onze voedselvoorziening. Ik ben lid bij de Herenboeren Land van Weert en daar heb ik onlangs een groepje kinderen van een buitenschoolse opvang rondgeleid.

Ik ben ook met hen in de boomgaard geweest en daar stonden nog enkele bomen in bloei maar er waren ook al beginnende appels, peren en abrikozen te zien.

Elk vruchtje komt van een bloem en daarvoor moet dus elke bloem bezoek hebben gekregen van een insect anders wordt die niet bevrucht.

Aan de bessenstruiken, aalbessen, hingen al trossen groene besjes. Elk besje is een bloempje geweest en elk bloempje moet dus bezoek hebben gekregen van een insect. We mogen ons echt wel zorgen maken over het verdwijnen van zo'n hoop insecten want ze zijn onontbeerlijk voor onze voedselvoorziening. En die achteruitgang is onze eigen schuld.

Er is door bebouwing een heleboel groen verdwenen en om dat nog wet erger te maken zijn een heleboel tuinen "onderhoudsvrij" gemaakt. Dat zijn zogenaamde Sahel-tuintjes, daar groeit en bloeit niets meer. Daar hebben insecten dus niets te zoeken (en mensen ook niet).

Daarnaast wordt door veel, niet allemaal, agrarische ondernemers gebruik gemaakt van chemische bestrijdingsmiddelen. Daardoor worden niet alleen de door de ondernemer als ongewenste insecten gedood maar als bijkomende schade ook veel insecten die nodig zijn voor de bestuiving.

Bij de Herenboeren werken we zonder enig chemisch bestrijdingsmiddel en ja, dat kan. Misschien moet ik daar nog eens een keer een column aan wijden maar voor deze maand: naar buiten en genieten wat er allemaal te zien, te horen en te ruiken is.

Herman Beuvens